QURAN (FINNISH)

3 - AL-IMRAAN (Imranin perheen suura)

1. Alif. Laam. Miim

2. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, iÃ¤ti elÃ¤vÃ¤, kaikki yllÃ¤pitÃ¤vÃ¤.

3. HÃ¤n on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ antanut sinulle, Muhammed, PyhÃ¤ kirjan, joka on totuus, vahvistaakseen mitÃ¤ on ollut ennen sitÃ¤; aikaisemmin HÃ¤n on lÃ¤hettÃ¤nyt Lain ja Evankeliumin opastukseksi ihmisille ja antanut Johdatuksen,jotta he hylkÃ¤isivÃ¤t pahan ja valitsisivat hyvÃ¤n. NiitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Jumalan tunnusmerkkeihin, odottaa totisesti ankara rangaistus, Jumala on mahtava ja kykenee kostamaan.

4. Jumalalta ei ole mitÃ¤Ã¤n salattua maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ eikÃ¤ taivaassa.

5. HÃ¤n muovaa teidÃ¤t Ã¤idin kohdussa tahtonsa mukaan. Ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, kaikkivaltias, viisas.

6. HÃ¤n on sinulle, Muhammed, antanut PyhÃ¤n kirjan; se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ selviÃ¤ ilmoituksia, joilla on vain yksi merkitys - ne muodostavat Kirjan perustan - ja toisia, jotka ovat vertauskuvallisia. Ne, jotka sydÃ¤messÃ¤nsÃ¤ pyrkivÃ¤t harhaan, kiinnittÃ¤vÃ¤t huomionsa kaikkeen vertauskuvalliseen aiheuttaakseen erimielisyyksiÃ¤ ja sepittÃ¤Ã¤kseen selityksiÃ¤. Mutta selityksen tuntee ainoastaan Jumala. Ja ne, joilla on varma tieto, sanovat: Â»Me uskomme siihen,kaikki on tullut HerraltammeÂ», sillÃ¤ todella sen tajuavat vain ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset.

7. Herra, Ã¤lÃ¤ salli sydÃ¤memme eksyÃ¤ totuudesta, senjÃ¤lkeen kuin olet antanut meille Opastuksesi, vaan suo meille laupeutesi! SinÃ¤ yksin olet totisesti kaiken Antaja.

8. SinÃ¤, Herramme, olet totisesti kokoava ihmiset pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n; katso, Jumala ei petÃ¤ lupaustansa.

9. (SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤) eivÃ¤t hyÃ¶dytÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n uskottomia heidÃ¤n rikkautensa eivÃ¤tkÃ¤ heidÃ¤n lapsensa Jumalan edessÃ¤; he joutuvat Tulen omiksi.

10. NiinpÃ¤ oli faraon kansankin laita ja niiden, jotka ennen heitÃ¤ pitivÃ¤t MeidÃ¤n tunnusmerkkejÃ¤mme vaiheena. Jumala tuhosi heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden. Jumala on ankara rangaistessaan.

11. Sano niille, jotka ovat uskottomia: Â»Te joudutte tappiolle ja teidÃ¤t karkoitetaan HelvettiinÂ». MikÃ¤ surkea olinpaikka!

12. Olihan teille jo tunnusmerkkinÃ¤ kaksi sotajoukkoa, jotka kohtasivat toisensa , toinen taisteli Jumalan asian puolesta, toinen oli uskoton. Toiset arvioivat silmÃ¤mÃ¤Ã¤rin vihollisensa kaksi kertaa lukuisammiksi, kuin he olivat, sillÃ¤ Jumala tukee voimallaan ketÃ¤ tahtoo. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti esimerkki niille, joilla on silmÃ¤t nÃ¤hdÃ¤.

13. Ihmiset etsivÃ¤t nautintoa naisista, lapsista, kootuista kulta ja hopea-aarteista, parhaina pidetyistÃ¤ hevosista, karjasta ja pelloista; nÃ¤mÃ¤ ovat vain maallisen elÃ¤mÃ¤n nautintoja, mutta Jumalan luona tulee olemaan ihanin asunto.

14. Sano: Â»Onko minun ilmoitettava teille jotakin parempaa kuin tÃ¤mÃ¤?Â» Ne jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t Herransa luona ikiviihtyisÃ¤t puutarhat, joissa virrat vyÃ¶ryvÃ¤t, heitÃ¤ odot~ tavat siellÃ¤ puhtaat puolisot ja Jumalan mielisuosio. Jumala nÃ¤kee palvelijansa,

15. jotka sanovat: Â» Herra, me uskomme totisesti; anna anteeksi meille syntimme ja varjele meitÃ¤ Tulen tuskiltaÂ», .

16. jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤, totuudellisia, hurskaita, vieraanvaraisia, jotka aamuhÃ¤mÃ¤rissÃ¤ rukoilevat syntejÃ¤Ã¤n anteeksi.

17. Jumala todistaa, ettei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Samoin enkelitkin ja ihmiset, joilla on tieto ja jotka pysyvÃ¤t totuudessa,

todistavat: Â»Ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, mahtava, viisasÂ».

18. Oikea uskonto Jumalan edessÃ¤ on Islaam. Ne, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, eivÃ¤t kiistelleet aikaisemmin kuin vasta sen jÃ¤lkeen, kun heidÃ¤n osakseen oli tullut tieto; silloin he alkoivat kiistellÃ¤ keskenÃ¤Ã¤n kadehtien toisiaan. Kuka ikinÃ¤ kieltÃ¤Ã¤ Jumalan tunnusmerkit, kokee, miten nopea Jumala on vaatiessaan tilille.

19. ja jos he kiistelevÃ¤t kanssasi, niin sano: Â»MinÃ¤ olen kokonaan alistunut Jumalan tahtoon, samoin nekin, jotka seuraavat minuaÂ». ja sano niille, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mille :Â»Alistutteko Jumalan tahtoon (liityttekÃ¶ Islaamiin)?Â» ja jos he alistuvat, ovat he oikealla tiellÃ¤, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤, on sinun velvollisuutesi ainoastaan Jumalan ilmoituksen julistaminen; Jumala nÃ¤kee palvelijansa.

20. Niille, jotka eivÃ¤t usko Jumalan tunnusmerkkeihin ja jotka ilman syytÃ¤ surmaavat profeetat sekÃ¤ oikeamielisyyttÃ¤ harrastavat ihmiset, tulee sinun julistaa sanomaa tuskallisesta rangaistuksesta.

21. He ovat niitÃ¤, joiden tyÃ¶t raukeavat tyhjiin sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, eikÃ¤ heillÃ¤ tule olemaan puoltajaa.

22. EtkÃ¶ nÃ¤hnyt, kuinka ne jotka ovat saaneet osan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta , kiistellessÃ¤Ã¤n vetoavat Jumalan Kirjaan, jotta se ratkaisisi heidÃ¤n riitansa, ja kuinka jotkut heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois siitÃ¤.

23. ja tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ he sanovat: Â»Ei tuli meitÃ¤ ahdista kuin joinakuina pÃ¤ivinÃ¤ Â», ja heidÃ¤n itse keksimÃ¤nsÃ¤ ajatukset pettÃ¤vÃ¤t heidÃ¤t heidÃ¤n uskossaan.

24. Ja kuinka heidÃ¤n kÃ¤ykÃ¤Ã¤n, kun Me kokoamme heidÃ¤t sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n ja jolloin jokainen sielu saa tÃ¤yden palkan ansionsa mukaan, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita?

25. Sano: Â»Oi Jumala, valtakuntain Valtias, SinÃ¤ annat valtakunnan kenelle tahdot ja otat sen pois keneltÃ¤ tahdot, SinÃ¤ korotat kenet tahdot ja alennat kenet tahdot. Sinun kÃ¤dessÃ¤si on hyvyys, SinÃ¤ olet totisesti kaikkivaltias.

26. SinÃ¤ annat yÃ¶n seurata pÃ¤ivÃ¤Ã¤ ja pÃ¤ivÃ¤n seurata yÃ¶tÃ¤, SinÃ¤ saat elÃ¤vÃ¤n versomaan kuolleesta ja teet kuolleen elÃ¤vÃ¤stÃ¤, ja SinÃ¤ annat elatuksen kenelle tahdot, mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ panematta.Â»

27. Uskovaiset Ã¤lkÃ¶Ã¶t ottako uskottomia ystÃ¤vikseen uskovaisten asemesta. Jos joku niin tekee, ei hÃ¤nellÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n puolustusta odotettavana Jumalalta. TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤Ã¤ heidÃ¤n puoleltaan . Jumala kehoittaa teitÃ¤ pelkÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n vain HÃ¤ntÃ¤, ja HÃ¤nen luoksensa te palaatte. Sano:

28. Â»Salaattepa te, mitÃ¤ teillÃ¤ on sydÃ¤messÃ¤nne, tai ilmaisette sen, Jumala sen kuitenkin tietÃ¤Ã¤.Â» HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; Jumala on kaikkivaltias.

29. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin jokainen sielu lÃ¶ytÃ¤Ã¤ edestÃ¤Ã¤n sen, mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ on tehnyt, ja samoin sen, mitÃ¤ pahaa on tehnyt, hÃ¤n on toivova, ettÃ¤ olisi syvÃ¤ kuilu hÃ¤nen ja hÃ¤nen pahojen tekojensa vÃ¤lillÃ¤. Jumala varoittaa teitÃ¤, ettÃ¤ vain HÃ¤ntÃ¤ on pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤. ja Jumala on lempeÃ¤ palvelijoitansa kohtaan.

30. Sano: Â»Jos te rakastatte Jumalaa, niin seuratkaa minua, ja Jumala on rakastava teitÃ¤ ja antava anteeksi teille syntinne, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupiasÂ».

31. Sano: Â»Totelkaa Jumalaa ja profeettaa! SillÃ¤ jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala totisesti ei rakasta uskottomia.Â»

32. Katso, Jumala on yli kaikkien kansojen valinnut Aadamin ja Nooan, Aabrahamin suvun ja Imraanin suvun

33. toinen toisensa jÃ¤lkelÃ¤isinÃ¤, koska toinen polveutuu toisesta. Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

34. EntÃ¤ kun Imraanin vaimo sanoi: Â»Herra, minÃ¤ olen Sinulle luvannut ja kokonaan pyhittÃ¤nyt, minkÃ¤ kohdussani kannan; ota se siis vastaan minulta. SinÃ¤ olet totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤Â».

35. Ja kun hÃ¤n oli synnyttÃ¤nyt, sanoi hÃ¤n: Â»Herra, katso, olen synnyttÃ¤nyt tyttÃ¶lapsenÂ» - ja Jumalahan tiesi parhaiten, minkÃ¤ hÃ¤n oli synnyttÃ¤nyt, sillÃ¤ miespuolinen ei ole sama kuin naispuolinen lapsi - Â»ja olen antanut hÃ¤nelle nimen Maria ja minÃ¤ asetan hÃ¤net ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ Sinun suojelukseesi, varjele heitÃ¤ kirotulta SaatanaltaÂ».

36. Niin vastaanotti hÃ¤nen Herransa hÃ¤net (Marian) suosiollisesti ja antoi hÃ¤nen kasvaa ihanasti, uskoen hÃ¤net Sakarian huostaan; ja joka kerta kun Sakaria astui hÃ¤nen luokseen pyhÃ¤kkÃ¶Ã¶n, havaitsi hÃ¤n ruokaa hÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n ja sanoi: Â»Maria, mistÃ¤ tÃ¤mÃ¤ tulee sinulle?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Se tulee Jumalalta; Jumala huolehtii kenestÃ¤ tahtoo, mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ panemattaÂ».

37. SiellÃ¤ rukoili Sakaria Herraansa. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, suo armostasi minulle siunattu perillinen! SinÃ¤ totisesti kuulet rukouksen.Â»

38. ja niin huusivat enkelit hÃ¤nelle sinne, missÃ¤ hÃ¤n seisoi pyhÃ¤kÃ¶ssÃ¤ rukoilemassa: Â»Jumala iloksesi ilmoittaa sinulle (syntyvÃ¤n) Johanneksen, josta tulee Jumalan totisen sanan vahvistaja, suuri, pidÃ¤ttyvÃ¤inen ja vanhurskas profeettaÂ».

39. Ja Sakaria sanoi: Â»Herra, kuinka minÃ¤ voin saada pojan, kun vanhuus on jo saavuttanut minut ja vaimoni on hedelmÃ¤tÃ¶n?Â» Enkeli vastasi: Â»Olkoonpa niinkin, Jumala tekee tahtonsa mukaan.Â»

40. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minulle tunnusmerkki!Â» HÃ¤n vastasi: Â»Sinun tunnusmerkkisi olkoon, ettet voi kolmeen vuorokauteen puhua ihmisille muuten kuin viittomalla. Rukoile ahkerasti Herraasi ja ylistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ illoin ja aamuin!Â»

41. Ja katso, enkelit sanoivat: Â»Maria, Jumala on totisesti valinnut, puhdistanut ja pyhittÃ¤nyt sinut; HÃ¤n on korottanut sinut koko luomakunnan naisten yli.

42. Maria, ole hurskas Herrasi palvelija, heittÃ¤ydy maahan ja kumarra niiden kanssa, jotka HÃ¤ntÃ¤ kumartavat.Â»

43. TÃ¤mÃ¤ on, Muhammed, ilmoitus salatuista asioista, ja sinulle Me sen ilmaisemme, sillÃ¤ sinÃ¤ et ollut heidÃ¤n kanssaan, kun he kirjoituspuikoillaan heittivÃ¤t arpaa siitÃ¤, kuka saisi huolehdittavaksensa Marian, etkÃ¤ sinÃ¤ ollut myÃ¶hemminkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n joukossaan, kun he kiistelivÃ¤t keskenÃ¤Ã¤n.

44. Ja katso, enkelit sanoivat: Â»Maria, Jumala ilmoittaa sinulle hyvÃ¤n sanoman, ettÃ¤ hÃ¤nen Sanansa tulee sinulle. HÃ¤nen nimensÃ¤ on oleva Messias, Jeesus, Marian poika, hÃ¤n on kuuluisa tÃ¤ssÃ¤ ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, yksi niistÃ¤, jotka korotetaan Jumalan lÃ¤heisyyteen.

45. HÃ¤n on puhuva ihmisille kehdostaan samoin kuin tÃ¤ysiikÃ¤isenÃ¤ ja on oleva yksi vanhurskaista.Â»

46. Maria sanoi: Â»Herra, kuinka minÃ¤ voin saada lapsen, kun ei yksikÃ¤Ã¤n ihminen ole minuun koskenut?Â» Enkeli vastasi: Â»Jumala luo, mitÃ¤ tahtoo; kun hÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jonkun asian, sanoo hÃ¤n vain: 'Tapahtukoon!' ja niin tapahtuu.

47. Ja Jumala on opettava hÃ¤nelle PyhÃ¤n kirjan, viisauden, Lain ja Evankeliumin

48. ja lÃ¤hettÃ¤vÃ¤ hÃ¤net profeetaksi israelilaisten luo. HÃ¤n on sanova heille: Â»Olen tullut luoksenne tuoden tunnusmerkkejÃ¤ Herraltanne. Katso, minÃ¤ muovailen savesta teille linnun muotoisen ja puhallan siihen, ja siitÃ¤ tulee Jumalan sallimuksesta elÃ¤vÃ¤ lintu; minÃ¤ olen Jumalan tahdosta parantava sokeana syntyneen ja pitaalisen ja olen herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ kuolleet eloon. Ja minÃ¤ sanon teille, mitÃ¤ te tulette syÃ¶mÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ panemaan tallelle taloissanne. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti tunnusmerkki teille, jos olette uskovaisia.

49. Samoin tulen vahvistamaan todeksi sen, mikÃ¤ on ollut ennen minua kirjoitettuna Laissa, ja sallimaan teille osan siitÃ¤, mikÃ¤ tÃ¤hÃ¤n asti on ollut teiltÃ¤ kiellettyÃ¤, niin, minÃ¤ tulen luoksenne tuoden tunnusmerkit Herraltanne. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua!

50. Jumala on totisesti minun Herrani ja teidÃ¤n Herranne, palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.Â»

51. Ja kun Jeesus havaitsi heissÃ¤ epÃ¤uskoa, sanoi hÃ¤n: Â»KetkÃ¤ haluavat olla minun seuraajiani Jumalan tyÃ¶ssÃ¤?Â» Opetuslapset vastasivat: Â»Me olemme Jumalan seuraajia, me uskomme Jumalaan; todista, ettÃ¤ olemme HÃ¤nen tahtoonsa ja johtoonsa alistuneet.

52. Herramme, Me uskomme siihen, mitÃ¤ olet ilmoittanut, ja me seuraamme Sinun profeettaasi; merkitse meidÃ¤t siis tunnustajien joukkoon.Â»

53. He (epÃ¤uskoiset juutalaiset) juonittelivat, mutta Jumalakin juonitteli (heitÃ¤ vastaan); ja Jumala on todella taitavin Suunnittelija.

54. Ja Jumala sanoi: Â»Jeesus, katso, MinÃ¤ otan sinut, sitten olen ylentÃ¤vÃ¤ sinut luokseni ja vapauttava sinut niistÃ¤, jotka

ovat uskottomia, sekÃ¤ asettava ne, jotka sinua seuraavat, uskottomien ylÃ¤puolelle aina YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka. Aikanaan on teidÃ¤n kaikkien palattava minun luokseni, ja minÃ¤ olen ratkaiseva sen, mistÃ¤ te keskenÃ¤nne kiistelitte.

55. MitÃ¤ niihin tulee, jotka eivÃ¤t uskoneet, olen kurittava heitÃ¤ raskaalla rangaistuksella sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n auttajaa.Â»

56. Mutta uskovaisille ja hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ harjoittaville HÃ¤n on antava heidÃ¤n tÃ¤yden palkkansa. Jumala ei rakasta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

57. TÃ¤mÃ¤n me julistamme sinulle Muhammed, tunnusmerkkinÃ¤ ja viisauden tietona, jotka ovat Koraanissa.

58. Katso, Jeesus on Jumalan edessÃ¤ samankaltainen kuin Aadam; HÃ¤n loi hÃ¤net (Aadamin) maan tomusta, sitten HÃ¤n sanoi hÃ¤nelle: Â»Ole!Â» ja hÃ¤n oli (elÃ¤vÃ¤ sielu).

59. TÃ¤mÃ¤ totuus tulee Herraltasi, Muhammed, siksi Ã¤lÃ¤ kuulu epÃ¤ileviin.

60. Jos joku tÃ¤stÃ¤ kiistelee kanssasi, sen jÃ¤lkeen kuin (tÃ¤mÃ¤ tÃ¤ydellinen) tieto on osaksesi tullut, niin sano: Â»Tulkaa, kutsukaamme meidÃ¤n poikamme ja teidÃ¤n poikanne, meidÃ¤n vaimomme ja teidÃ¤n vaimonne, kokoontukaamme me itse ja te itse; ja sitten kukin velvoittakaamme itsemme Jumalan edessÃ¤ ja huutakaamme Jumalan kirousta niiden yli, jotka valehtelevat!Â»

61. Katso, tÃ¤mÃ¤ sanoma on kauttaaltaan totuutta, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin Jumala; HÃ¤n on totisesti mahtava, viisas.

62. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin totisesti Jumala tuntee turmeluksen aiheuttajat.

63. Sano (juutalaisille ja kristityille) : Â»Te PyhÃ¤n kirjan omistajat, tulkaa yhteisymmÃ¤rrykseen meidÃ¤n kanssamme (uskonnon asiasta), ettÃ¤ meillÃ¤ olisi samoin kuin teillÃ¤kin, ettemme palvele muuta kuin ainoata Jumalaa emmekÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen, emmekÃ¤ kukaan pidÃ¤ toistamme herrana, (emme pidÃ¤ herrana ketÃ¤Ã¤n muuta) paitsi Jumalaa.Â» Jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin sanokaa: Â»Olkaa todistajina, ettÃ¤ me olemme Jumalalle alamaisia!Â»

64. Te PyhÃ¤n kirjan omistavat, miksi te kiistelette Aabrahamista? Laki ja Evankeliumihan lÃ¤hetettiin vasta hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ 9); eikÃ¶ teillÃ¤ ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

65. Kuulkaa, jospa kiistelisitte sellaisesta, josta teillÃ¤ on tietoa; mutta miksi kiistelette sellaisesta, josta teillÃ¤ ei ole tietoa? Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

66. Aabraham ei ollut juutalainen eikÃ¤ kristitty, vaan hÃ¤n oli hurskas (haniifi) ja Jumalalle alamainen (muslimi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.

67. IhmisiÃ¤, jotka voivat lÃ¤hinnÃ¤ vedota Aabrahamiin, ovat totisesti ne, jotka seuraavat HÃ¤ntÃ¤ kuten tÃ¤mÃ¤kin profeetta (Muhammed), ja ne, jotka (hÃ¤nen kerallaan) uskovat; ja Jumala on uskovaisten Suojelija.

68. ErÃ¤Ã¤t niistÃ¤, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, toivoisivat voivansa eksyttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t, mutta he eivÃ¤t eksytÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muita kuin juuri itsensÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he aavista sitÃ¤.

69. Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka itse olette niiden silminnÃ¤kijÃ¶itÃ¤?

70. Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi verhoatte totuuden valheella ja salaatte totuuden vastoin parempaa tietoanne?

71. Osa niistÃ¤, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, sanoo: Â»Uskokaa pÃ¤ivÃ¤n noustessa siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu uskovaisille (muslimeille), ja kieltÃ¤kÃ¤Ã¤ se pÃ¤ivÃ¤n pÃ¤Ã¤ttyessÃ¤; nÃ¤in ehkÃ¤ saamme heidÃ¤t puolellemme.Â»

72. Ã„lkÃ¤Ã¤ uskoko muita kuin uskontoanne todella noudattavia! - Sano: Â»Oikea johdatus on totisesti Jumalan johdatusÂ». Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ uskoko, ettÃ¤ joku on saanut saman (ilmoituksen) kuin te tai ettÃ¤ he voivat kiistellÃ¤ kanssanne Herranne edessÃ¤. Sano: Â»Kaikki runsaus on Jumalan kÃ¤dessÃ¤, hÃ¤n antaa sen kenelle tahtoo. Jumala sulkee kaiken olemukseensa ja tietÃ¤Ã¤ kaikki.Â»

73. HÃ¤n antaa laupeutensa sille, kenet HÃ¤n valitsee. Jumala on rajaton runsaudessaan.

74. Niiden keskuudessa, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, on sellaisia, ettÃ¤ jos uskot heille sÃ¤ilytettÃ¤vÃ¤ksi suuren mÃ¤Ã¤rÃ¤n kultaa, he palauttavat sen sinulle, ja heidÃ¤n keskuudessaan on sellaisiakin, jotka, jos uskot heille denaarin, eivÃ¤t

palauta sitÃ¤ sinulle, ellet sitÃ¤ vaatimalla vaadi. NÃ¤in on siksi, ettÃ¤ he sanovat: Â»MeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n velvollisuuksia tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ (pakanoita) kohtaanÂ». Noin he kierÃ¤ilevÃ¤t Jumalaan vedoten ja tietÃ¤vÃ¤t sen itse.

75. Ei niin, vaan ainoastaan se on (Jumalan edessÃ¤ hurskas), joka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ velvollisuutensa ja karttaa pahaa. Katso, Jumala rakastaa ainoastaan hurskaita.

76. Totisesti niillÃ¤, jotka liittonsa Jumalan kanssa ja valansa vaihtavat vÃ¤hÃ¤pÃ¤tÃ¶isiin arvoihin, ei tule olemaan autuutta tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Jumala ei puhu heille eikÃ¤ katso heihin YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eikÃ¤ vanhurskauta heitÃ¤, vaan heidÃ¤n osanaan on tuskallinen rangaistus.

77. Katso, heidÃ¤n joukossaan on sellaisia, jotka puhuessaan vÃ¤Ã¤ristelevÃ¤t PyhÃ¤Ã¤ kirjaa, jotta te luulisitte PyhÃ¤n kirjan sanoiksi sellaistakin, mikÃ¤ siihen ei sisÃ¤lly; he sanovat: Â»Se tulee JumalaltaÂ», vaikka se ei tule Jumalalta, ja vedoten Jumalaan he valehtelevat vastoin parempaa tietoaan.

78. Ei voi ihminen, jolle Jumala on antanut PyhÃ¤n kirjan, viisauden ja profeetantehtÃ¤vÃ¤n, sanoa ihmisille: Â»Olkaa minun palvelijoitani samalla tavalla, kuin olette Jumalan palvelijoitaÂ». Ei, vaan (hÃ¤n sanoo:) Â»Olkaa Jumalan palvelijoita, koska tunnette PyhÃ¤n kirjan ja tutkitte sitÃ¤.Â»

79. EikÃ¤ hÃ¤n kÃ¤ske teitÃ¤ ottamaan enkeleitÃ¤ tai profeettoja herroiksenne. Kehoittaisiko hÃ¤n teitÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤n uskoon, senjÃ¤lkeen kuin olette tulleet Jumalan tahdon alaisiksi (muslimeiksi)?

80. Aikoinaan, kun Jumala teki liiton profeettojen kanssa, HÃ¤n sanoi: Â»Katso, nÃ¤in paljon annan teille PyhiÃ¤ kirjoituksia ja viisautta, ja sitten tulee lÃ¤hettilÃ¤s ja vahvistaa todeksi sen, mikÃ¤ teillÃ¤ jo on; teidÃ¤n on totisesti uskottava hÃ¤neen ja autettava hÃ¤ntÃ¤Â». HÃ¤n sanoi vielÃ¤: Â»Tunnustatteko ja otatteko vastaan liittoni tÃ¤llÃ¤ ehdolla?Â» He vastasivat: Â»Me tunnustamme senÂ». Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Olkaa siis tÃ¤mÃ¤n todistajat. MinÃ¤ myÃ¶skin olen todistajana teidÃ¤n rinnallanne.Â»

81. Senvuoksi ketkÃ¤ ikinÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen luopuvat, he ovat jumalattomia.

82. Jotakin muuta Jumalan uskontoako he vielÃ¤ etsisivÃ¤t, vaikka kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat HÃ¤nelle alamaisia tahtoen tai tahtomattaan, ja HÃ¤nen luokseen on heidÃ¤n palattava?

83. Sano: Â»Me uskomme Jumalaan, siihen, mitÃ¤ on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu meille ja mitÃ¤ on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille sekÃ¤ (Israelin) sukukunnille, siihen, mitÃ¤ Mooses, Jeesus ja profeetat ovat saaneet Herraltansa; me emme tee mitÃ¤Ã¤n erotusta heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤nen tahtoonsa ja johdatukseensa olemme alistuneetÂ».

84. Mutta jos joku pitÃ¤Ã¤ uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia , niin Jumala ei sitÃ¤ koskaan hyvÃ¤ksy, ja kuoleman jÃ¤lkeen hÃ¤n on joutuva kadotettujen joukkoon.

85. Kuinka Jumala ohjaisi ihmisiÃ¤, jotka ovat tulleet uskottomiksi, senjÃ¤lkeen kuin he olivat uskossa ja tunnustivat Muhammedin oikeaksi profeetaksi ja (Jumalan kaikkivallan) selvÃ¤t todistukset heille nÃ¤ytettiin? Jumala ei ohjaa jumalattomia ihmisiÃ¤.

86. NÃ¤iden palkaksi tulee Jumalan, enkelien ja ihmisten kirous.

87. Sen alaisiksi he jÃ¤Ã¤vÃ¤t ikuisesti, heidÃ¤n rangaistustaan ei lievennetÃ¤ eikÃ¤ heihin kiinnitetÃ¤ (sen enempÃ¤Ã¤) huomiota.

88. (TÃ¤stÃ¤ kohtalosta vapautuvat vain ne), jotka myÃ¶hemmin katuvat ja tekevÃ¤t parannuksen, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

89. Mutta jotka oltuaan uskossa ovat tulleet uskottomiksi ja sitten yhÃ¤ yltyvÃ¤t uskottomuudessaan, niiden kÃ¤Ã¤ntymystÃ¤ ei totisesti hyvÃ¤ksytÃ¤; he jÃ¤Ã¤vÃ¤t eksyneiksi.

90. NiistÃ¤, jotka ovat olleet uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, ei yhdenkÃ¤Ã¤n sielun lunnaiksi hyvÃ¤ksytÃ¤ edes koko maailman tÃ¤yttÃ¤ kultaa, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus, eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n puoltajaa.

91. Ette koskaan saavuta tosihurskautta, ennenkuin uhraatte sellaista, mikÃ¤ on teille rakasta; ja mitÃ¤ uhraattekin, Jumala sen tietÃ¤Ã¤ totisesti.

92. Ennenkuin Laki annettiin ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, oli kaikki ruoka sallittu israelilaisille paitsi se, minkÃ¤ Israel itse kielsi itseltÃ¤Ã¤n. Sano: Â»Ottakaa esille Mooseksen kirjat ja lukekaa sieltÃ¤, mikÃ¤li tahdotte pysyÃ¤ totuudessa.Â»

93. Ja ketkÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen sepittÃ¤vÃ¤t valheita Jumalaan vedoten, ne ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤, jumalattomia.

94. Sano: Â»Jumalan puhe on totuutta; noudattakaa siis Aabrahamin oppia, koska hÃ¤n oli hurskas (haniifi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.Â»

95. EnsimmÃ¤inen rukoushuone, joka perustettiin ihmisille, oli totisesti se, joka on Bekassa (Mekassa) siunauksena ja opastuksena koko maailmalle.

96. SiellÃ¤ on ilmeisiÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤: Aabrahamin rukouspaikka; ja se, joka astuu sinne, on varmassa turvassa. Ja pyhiinvaellus tÃ¤hÃ¤n huoneeseen on ihmisten velvollisuus Jumalaa kohtaan, jokaisen, ken suinkin voi matkan tehdÃ¤. Mutta jos joku kÃ¤y uskottomaksi, niin katso, Jumala tulee toimeen vaikkapa ilman koko maailmaa.

97. Sano: Â»Te, jotka omistatte PyhÃ¤n kirjan, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka Jumala on teidÃ¤n tekojenne todistaja?

98. Sano: Â»Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi tyÃ¶nnÃ¤tte uskovaisia pois Jumalan tieltÃ¤ ja pyritte tekemÃ¤Ã¤n sen mutkikkaaksi, vaikka olette varmoja (sen suoruudesta)? Mutta Jumala ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.Â»

99. Te, jotka uskotte, jos tottelette erÃ¤itÃ¤ niistÃ¤, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet, tekevÃ¤t he taas teidÃ¤t uskottomiksi, teidÃ¤n jo oltuanne uskossa.

100. Kuinka voittekaan olla uskottomia, kun Jumalan tunnusmerkit luetellaan teille ja HÃ¤nen profeettansa on teidÃ¤n keskuudessanne? Joka turvautuu Jumalaan, hÃ¤net johdetaan varmasti (kulkemaan) oikeata tietÃ¤.

101. Te, jotka uskotte, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa niin, kuin HÃ¤ntÃ¤ on pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤, eikÃ¤ teidÃ¤n pidÃ¤ kuoleman, ennenkuin olette tulleet HÃ¤nen tahtonsa alaisiksi (muslimeiksi).

102. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ kiinni kaikki Jumalan (pelastus)kÃ¶ydestÃ¤ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ hajaantuko, vaan muistakaa Jumalan armoa teitÃ¤ kohtaan silloin, kun olitte toistenne vihollisia ja HÃ¤n lÃ¤hensi sydÃ¤menne, niin ettÃ¤ te HÃ¤nen armonsa kautta tulitte aivan kuin veljiksi keskeÃ¤nne. Te olitte tulikuilun partaalla, mutta HÃ¤n pelasti teidÃ¤t siitÃ¤. Siten selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkkinsÃ¤ teille, jotta tulisitte oikealle tielle

103. ja jotta teistÃ¤ tulisi seurakunta, joka kutsuu ihmisiÃ¤ hyvyyteen, sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ heille oikeat elÃ¤mÃ¤ntavat ja estÃ¤Ã¤ heitÃ¤ pahuudesta; sellaiset ihmiset tulevat menestymÃ¤Ã¤n.

104. Ã„lkÃ¤Ã¤ te olko niiden kaltaisia, jotka saatuaan selvÃ¤t todistukset erottautuivat toisistaan ja riitelivÃ¤t toistensa kanssa. Sellaisia odottaa kauhea rangaistus

105. sinÃ¤ (YlÃ¶snousemuksen) pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin toisten kasvot kirkastuvat ja toisten mustuvat (synkkenevÃ¤t) ja niille, joiden kasvot synkkenevÃ¤t, sanotaan: Â»EttekÃ¶ te ole niitÃ¤, jotka tulitte uskottomiksi oltuanne uskossa? Niin, maistakaa nyt rangaistusta luopumisenne tÃ¤hden!Â»

106. ja ne, joiden kasvot kirkastuvat, heidÃ¤t suljetaan Jumalan laupeuteen, ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

107. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan ihmeellisiÃ¤ ilmoituksia, jotka julistamme sinulle totuudessa; Jumala ei halua tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤rin maailmoille (ihmisille).

108. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja Jumalan luo kaikki on palaava.

109. Te olette paras seurakunta, mikÃ¤ on muodostunut ihmisten keskuuteen. Te mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤tte ihmisille oikeat elÃ¤mÃ¤ntavat, estÃ¤tte heitÃ¤ pahuudesta ja uskotte Jumalaan. Jos PyhÃ¤n kirjan saaneet olisivat uskoneet, olisi se ollut heille parempi; heidÃ¤n keskuudessaan on uskovaisia, mutta useimmat heistÃ¤ ovat jumalattomia.

110. He eivÃ¤t voi aiheuttaa teille kuin vÃ¤hÃ¤n vahinkoa, ja jos he kÃ¤yvÃ¤t sotimaan teitÃ¤ vastaan, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t he pakoon eivÃ¤tkÃ¤ sen jÃ¤lkeen saa apua.

111. Kurjuus on masentava heidÃ¤t, missÃ¤ ikinÃ¤ he ovat, paitsi jos he pitÃ¤vÃ¤t liiton Jumalan kanssa ja sopimuksen ihmisten kanssa ; (muuten) he vetÃ¤vÃ¤t pÃ¤Ã¤llensÃ¤ Jumalan vihan, ja viheliÃ¤isyys peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t. Kaikki tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ he hylkÃ¤sivÃ¤t Jumalan tunnusmerkit ja vÃ¤Ã¤ryydessÃ¤Ã¤n surmasivat profeetat, sekÃ¤ siksi, ettÃ¤ he olivat uppiniskaisia ja tekivÃ¤t rikoksia.

112. PyhÃ¤n kirjan saaneista eivÃ¤t kuitenkaan kaikki ole samanlaisia; heidÃ¤n keskuudessaan on vakaa joukko (ihmisiÃ¤), jotka yÃ¶n aikana lukevat Jumalan ihmeellisiÃ¤ ilmoituksia ja HÃ¤ntÃ¤ kumartavat.

113. He uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, harrastavat hyvÃ¤Ã¤ ja estÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ pahuudesta, kilvoittelevat keskenÃ¤Ã¤n hyvissÃ¤ tÃ¶issÃ¤; nÃ¤mÃ¤ kuuluvat vanhurskaisiin.

114. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ he tekevÃ¤tkin, ei heiltÃ¤ koskaan riistetÃ¤ sen hedelmÃ¤Ã¤, sillÃ¤ Jumala tuntee ne, jotka HÃ¤ntÃ¤ pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

115. NiitÃ¤, jotka ovat uskottomia, eivÃ¤t totisesti heidÃ¤n rikkautensa eivÃ¤tkÃ¤ heidÃ¤n lapsensa vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dytÃ¤ Jumalan edessÃ¤; he joutuvat Tulen omiksi ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

116. MinkÃ¤ he antavat pois tÃ¤ssÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, sen laita on sama kuin purevan kylmÃ¤n viiman, joka kiitÃ¤Ã¤ jumalattomien ihmisten vainioiden yli ja tuhoaa heidÃ¤n satonsa. Ei Jumala tee heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse he tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

117. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antautuko avomieliseen ystÃ¤vyyteen muiden kuin teikÃ¤lÃ¤isten kanssa; muut eivÃ¤t jÃ¤tÃ¤ turmelematta teitÃ¤. He halajavat teidÃ¤n perikatoanne, heidÃ¤n vihansa on jo pursunut heidÃ¤n suustansa; mutta se, mikÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n piilee, on vielÃ¤ pahempaa. Me olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkkimme teille, jotta ehkÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

118. Katso, te olette sellaisia, jotka rakastatte heitÃ¤, mutta he eivÃ¤t rakasta teitÃ¤; te uskotte koko PyhÃ¤Ã¤n kirjaan, ja kun he tapaavat teidÃ¤t, he sanovat: Â»Me uskommeÂ», mutta omissa oloissaan he pureskelevat sormiansa raivoissaan teitÃ¤ vastaan. Sano: Â»Kuolkaa raivoonne! Jumala tuntee totisesti sydÃ¤ntenne sisimmÃ¤t aivoitukset.Â»

119. Jos jotain hyvÃ¤Ã¤ tapahtuu teille, kadehtivat he sitÃ¤, mutta jos jokin paha kohtaa teitÃ¤, siitÃ¤ he iloitsevat. Jos olette kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, ei heidÃ¤n kavaluutensa voi vahingoitta teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n; Jumala sulkee huomioonsa kaikki heidÃ¤n tekonsa.

120. EntÃ¤ kun sinÃ¤, Muhammed, varhain erÃ¤Ã¤nÃ¤ aamuna jÃ¤tit kotivÃ¤kesi sijoittaaksesi uskovaiset taistelupaikoilleen (Jumala kaikki kuuli ja tiesi) ja

121. kun joukostanne kaksi osastoa oli menettÃ¤Ã¤ rohkeutensa (mutta Jumala oli heidÃ¤n tukensa; uskovaiset turvautuvat Jumalaan).

122. Olihan Jumala auttanut teitÃ¤ Bedrin taistelussa , kun olitte huonommassa asemassa; antakaa siis Jumalalle kunnia, jotta olisitte kiitollisia!

123. Silloin sinÃ¤ sanoit uskovaisille: Â»EikÃ¶ teille riitÃ¤, ettÃ¤ Herranne tukee teitÃ¤ kolmella tuhannella YlhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetyllÃ¤ enkelillÃ¤?Â»

124. Niin, jos olette kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa ja viholliset yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t Ã¤kkirynnÃ¤kÃ¶llÃ¤, on Herranne tukeva teitÃ¤ viidellÃ¤ tuhannella enkelinÃ¤, joilla on erityiset merkit.

125. TÃ¤mÃ¤n antoi Jumala teille rohkaisevana ilosanomana, jotta sydÃ¤menne rauhoittuisivat sen kautta - apu tulee ainoastaan Jumalalta, mahtavalta viisaalta -

126. jotta HÃ¤n murskaisi uskottomat ja kaataisi heidÃ¤t, niin ettÃ¤ he perÃ¤ytyisivÃ¤t saavuttamatta sitÃ¤, mitÃ¤ tahtoivat.

127. Sinua, Muhammed, ei koske vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, armahtaako HÃ¤n heitÃ¤ vai rankaisee, sillÃ¤ he ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

128. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. HÃ¤n antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketÃ¤ tahtoo; niin, Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

129. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ koronkiskomisella ahnehtiko kaksinkertaisia tuloja, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta olisitte onnellisia

130. Ja kavahtakaa Tulta, joka on valmistettu uskottomille,

131. totelkaa Jumalaa ja profeettaa, jotta teidÃ¤n osaksenne tulisi laupeus.

132. ja pyrkikÃ¤Ã¤ kilvan saavuttamaan Herranne anteeksianto ja Paratiisi, joka on yhtÃ¤ Ã¤Ã¤retÃ¶n kuin taivaat ja maa, ja on valmistettu jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille,

133. jotka antavat uhrilahjoja sekÃ¤ varakkaina ettÃ¤ kÃ¶yhinÃ¤ ollessaan, jotka hillitsevÃ¤t vihansa ja antavat anteeksi ihmisille; niin, Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

134. Ja jotka, tehtyÃ¤Ã¤n jotain alhaista tai rikottuaan itseÃ¤Ã¤n vastaan, muistavat Jumalan ja anovat syntiÃ¤Ã¤n anteeksi (ja kukahan muu kuin Jumala voi antaa synnit anteeksi?) eivÃ¤tkÃ¤ vastoin parempaa tietoaan paadu siinÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet,

135. niiden palkka on oleva heidÃ¤n Herransa anteeksianto ja huvitarhat, joissa purot solisevat, joissa he ikuisesti viihtyvÃ¤t; niin, minkÃ¤ ihanan palkan saavatkaan hyvyyden harjoittajat!

136. Jumalan kurinpitoa on ollut jo ennen teitÃ¤; vaeltakaa ympÃ¤ri maata ja tarkatkaa, millaisen lopun ne saivat, jotka vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t totuuden (sanoman) valheeksi.

137. TÃ¤mÃ¤ on selitys ihmisille, opastus ja ojennus jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

138. Ã„lkÃ¤Ã¤ vÃ¤sykÃ¶ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ murehtiko; te voitatte, jos olette (tosi-)uskovaisia!

139. jos teitÃ¤ kohtasi isku, niin on yhtÃ¤ ankara isku kohdannut (uskottomia) ihmisiÃ¤ tÃ¤tÃ¤ ennen . Me annamme ihmisten kesken pÃ¤ivien vaihdella, jotta Jumala tulisi tuntemaan ne, jotka uskovat, ja voisi hankkia itselleen todistajia teidÃ¤n keskuudestanne - vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤ ei Jumala rakasta -

140. ja jotta Jumala voisi koetella uskovaisia ja tuhota uskottomat.

141. Vai luuletteko, ettÃ¤ saatte astua Paratiisiin, ennenkuin Jumala tuntee ne teistÃ¤, jotka olivat taisteluvalmiit, ja ennenkuin HÃ¤n tuntee ne, jotka ovat kestÃ¤viÃ¤?

142. Toivoittehan kuolemaa, ennenkuin kohtasitte sen (kentÃ¤llÃ¤), mutta nyt olette nÃ¤hneet sen omin silmin.

143. Muhammed on vain lÃ¤hettilÃ¤s; edesmenneet profeetat ovat ennen hÃ¤ntÃ¤ olleet (Jumalan) lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤; jos hÃ¤n kuolee tai kaatuu, perÃ¤ydyttekÃ¶ te silloin? Jos joku perÃ¤ytyy, ei hÃ¤n voi vahingoittaa Jumalaa vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, mutta kiitolliset Jumala on palkitseva.

144. Ei yksikÃ¤Ã¤n sielu kuole muuten kuin Jumalan sallimuksesta, Kohtalon kirjassa mÃ¤Ã¤rÃ¤tyllÃ¤ hetkellÃ¤. Sille, joka toivoo itselleen palkkaa tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, annamme sen mukaan, ja sille, joka toivoo palkkaa tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, annamme hÃ¤nen toivomuksensa mukaan, ja Me olemme palkitseva kiitolliset.

145. Monta oli profeettaa, joiden keralla taisteli joukko uskollisia (seuraajia); eivÃ¤t he lannistuneet mistÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ kohtasi heitÃ¤ Jumalan sotaretkellÃ¤, eivÃ¤t he horjuneet eivÃ¤tkÃ¤ masentuneet. ja Jumala rakastaa kestÃ¤viÃ¤.

146. Ei heillÃ¤ muuta ollut sanottavaa kuin: Â»Herra, anna anteeksi meidÃ¤n syntimme ja harhaotteet tehtÃ¤vÃ¤ssÃ¤mme, anna lujuutta meidÃ¤n askeleillemme ja auta meitÃ¤ saamaan voitto uskottomista vastustajistamme.Â»

147. ja Jumala antoi heille palkan tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja ihanan palkan tulevassa; katso, Jumala rakastaa hyvÃ¤Ã¤tekeviÃ¤.

148. Jos te jotka uskotte, olette epÃ¤uskoisille kuuliaisia, saattavat he teidÃ¤t perÃ¤ytymÃ¤Ã¤n, ja te palaatte hÃ¤viÃ¶n kÃ¤rsien.

149. Mutta onhan Jumala suojelijanne, niin, HÃ¤n on paras auttaja.

150. Me lÃ¤hetÃ¤mme Ã¤kkiÃ¤ pelÃ¤styksen epÃ¤uskoisten sydÃ¤miin, koska he Jumalan rinnalla pitÃ¤vÃ¤t muita jumaluusolentoja, joiden palvelemiseen HÃ¤n ei ole antanut mitÃ¤Ã¤n oikeutta. HeidÃ¤n asunnokseen tulee Tuli; kauhea on jumalattomien olinpaikka.

151. Onhan Jumala pitÃ¤nyt teille antamansa lupauksen, kun HÃ¤nen avullaan olitte voitokkaita, kunnes osoittauduitte pelkureiksi, kiistelitte keskenÃ¤nne mÃ¤Ã¤rÃ¤yksistÃ¤ ja olitte tottelemattomia, senjÃ¤lkeen kuin HÃ¤n jo nÃ¤ytti teille mitÃ¤ toivoitte (taistelun tuloksen). Jotkut teistÃ¤ halusivat tÃ¤mÃ¤n elÃ¤mÃ¤n hyvyyttÃ¤ ja toiset teistÃ¤ halusivat kuoleman jÃ¤lkeistÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤. Siksi HÃ¤n kÃ¤Ã¤nsi teidÃ¤t pakoon vihollistenne edessÃ¤ koetellaksensa teitÃ¤. Kuitenkin HÃ¤n on jo armahtanut teitÃ¤, Jumala on runsas jalomielisyydessÃ¤Ã¤n uskovaisia kohtaan.

152. Kun lÃ¤ksitte taistelukentÃ¤llÃ¤ toisistanne vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ ja profeetta huusi jÃ¤lkeenne (kutsuen taistelemaan), lÃ¤hetti

HÃ¤n teille palkkioksi ahdinkoa ahdingon lisÃ¤ksi, jottette murehtisi sitÃ¤ (saalista), minkÃ¤ olitte menettÃ¤neet, tai (iskua) mikÃ¤ oli kohdannut teitÃ¤. Katso, Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tyÃ¶nne.

153. Ahdinkonne jÃ¤lkeen HÃ¤n lÃ¤hetti teille turvallisuuden tunteen ja unen, joka valtasi osan teistÃ¤. Toiset teistÃ¤ taas kiihoittivat itseÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rillÃ¤ kuvitteluilla Jumalasta. He sanoivat: Â»Onko meillÃ¤ oikeastaan tekemistÃ¤ tÃ¤mÃ¤n asian kanssa?Â» Sano: Â»Koko asia on JumalanÂ». He salasivat sydÃ¤messÃ¤Ã¤n jotakin, jota eivÃ¤t sinulle ilmaisseet, ja sanoivat: Â»Jos meille olisi tarkoitettu jokin tulos tÃ¤stÃ¤ asiasta, ei meitÃ¤ olisi lyÃ¶ty tÃ¤Ã¤llÃ¤Â». Sano: Â»Vaikka olisitte olleet taloissanne, niin totisesti olisivat ne, joiden kuolema oli mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, saaneet surmansa kentÃ¤lle. TÃ¤mÃ¤ (sallittiin sen vuoksi, ettÃ¤ Jumala koettelisi, mitÃ¤ kÃ¤tkeytyy rintaanne, ja tutkisi sen, mikÃ¤ on teidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤nne.Â» Jumala tuntee sydÃ¤nten sisimmÃ¤t aivoitukset.

154. Katso, ne teistÃ¤, jotka kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pakoon sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun molemmat sotajoukot kohtasivat toisensa, saattoi Saatana lankeamaan jonkun heidÃ¤n tekonsa tÃ¤hden; mutta Jumala on armahtanut heitÃ¤, Jumalahan on totisesti anteeksiantava ja lempeÃ¤.

155. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko niiden kaltaisia, jotka ovat uskottomia ja sanovat veljistÃ¤Ã¤n, kun he ovat matkalla tai lÃ¤htevÃ¤t sotaan: Â»Jos he olisivat jÃ¤Ã¤neet luoksemme, eivÃ¤t he olisi kuolleet tai kaatuneet.Â» Jumala vain sallii sen, mikÃ¤ on tapahtunut, kirvellÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n. Jumala antaa sekÃ¤ elÃ¤mÃ¤n ettÃ¤ kuoleman, ja Jumala nÃ¤kee mitÃ¤ teette.

156. ja jos kaadutte tai kuolette Jumalan sotaretkellÃ¤, niin on totisesti Jumalan anteeksianto ja lupaus parempi kuin kaikki se maallinen, mitÃ¤ olette saaneet kootuksi.

157. Ja jos muuten kuolette tai sodassa kaadutte, niin Jumalan luokse teidÃ¤n on kokoonnuttava.

158. Jumalan laupeuden vuoksi olet menetellyt lempeÃ¤sti heitÃ¤ kohtaan, Muhammed, mutta jos olisit ollut ankara ja kovasydÃ¤minen, olisivat he eronneet sinusta. Ole siis suvaitsevainen heitÃ¤ kohtaan, rukoile heille anteeksiantoa ja neuvottele heidÃ¤n kanssaan asioista. Ja kun olet pÃ¤Ã¤tÃ¶ksesi tehnyt, luota Jumalaan! Katso, Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka HÃ¤neen turvaavat.

159. Jos Jumala auttaa teitÃ¤, ei teitÃ¤ kukaan voita, ja jos HÃ¤n vetÃ¤ytyy pois, kuka silloin voi teitÃ¤ auttaa? Niin, Jumalaan turvatkoot uskovaiset!

160. EikÃ¤ profeetan sovi kavaltaa mitÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ sen, joka kavaltaa, on YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuotava julki, mitÃ¤ hÃ¤n on kavaltanut. Silloin on jokainen sielu saapa tÃ¤yden ansionsa mukaan, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita.

161. Luuletteko hÃ¤nen, joka tavoittelee sitÃ¤, mikÃ¤ on Jumalalle otollista, osoittautuvan sellaiseksi, joka on vetÃ¤nyt ylitsensÃ¤ Jumalan vihan ja jonka olinpaikka on oleva Helvetti, se surkea mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤?

162. Jumalan luona heillÃ¤ on erilainen arvoasema; nÃ¤keehÃ¤n Jumala, mitÃ¤ kukin tekee.

163. Totisesti Jumala on ollut armollinen uskovaisia kohtaan lÃ¤hettÃ¤essÃ¤Ã¤n heille apostolin heidÃ¤n keskuudestaan, joka julistaa heille HÃ¤nen tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n, puhdistaa heidÃ¤t ja opettaa PyhÃ¤Ã¤ kirjaa ja viisautta heille, jotka aikaisemmin elivÃ¤t ilmeisessÃ¤ harhauskossa.

164. Ja kun isku kohtasi teitÃ¤ teidÃ¤n annettuanne (vastustajillenne) kaksi kertaa raskaamman iskun, miksi sanoitte: Â»MistÃ¤ tÃ¤mÃ¤ johtuu?Â» Sano (heille, Muhammed): Â»Se johtuu teistÃ¤ itsestÃ¤nneÂ». Jumalahan on kaikkivaltias.

165. Ja se, mikÃ¤ sattui teille sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun molemmat joukot kohtasivat toisensa, tapahtui Jumalan sallimuksesta ja jotta HÃ¤n tuntisi uskovaiset

166. ja tuntisi teeskentelijÃ¤t, ne, joille sanottiin, Â»Tulkaa ja taistelkaa Jumalan asian puolesta tai torjukaa heidÃ¤t!Â» ja he vastasivat: Â»Jos osaisimme taistella, niin seuraisimme teitÃ¤.Â» SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he olivat lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ uskottomuutta kuin uskoa. Huulillaan he sanoivat sellaista, mitÃ¤ ei ollut heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤nsÃ¤, mutta Jumala tuntee parhaiten, mitÃ¤ he salaavat.

167. Niille, jotka itse istuessaan kotona sanoivat (taistelevista) veljistÃ¤Ã¤n: Â»Jos he olisivat kuulleet meitÃ¤, eivÃ¤t he olisi kaatuneetÂ», (heille) sano: Â»Torjukaa sitten kuolema omalta kohdaltanne, jos puhutte tÃ¤yttÃ¤ totta!Â»

168. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pitÃ¤kÃ¶ kuolleina niitÃ¤, jotka ovat kaatuneet Jumalan sotaretkellÃ¤. Ei, he elÃ¤vÃ¤t Herransa luona, saaden kukin osansa,

169. riemuiten siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on runsaudestaan heidÃ¤n ylitseen vuodattanut, ja iloiten niistÃ¤, jotka seuraavat heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤nsÃ¤, mutta eivÃ¤t vielÃ¤ ole heitÃ¤ saavuttaneet. Ei mikÃ¤Ã¤n pelko ole saava heitÃ¤ valtaansa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

170. He iloitsevat Jumalan armosta ja mielisuosiosta ja siitÃ¤, ettei Jumala anna uskovaisten palkan mennÃ¤ hukkaan.

171. HyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ ja Jumalaa pelkÃ¤Ã¤viÃ¤ niiden joukossa, jotka tottelivat Jumalaa ja profeettaa, kun isku heitÃ¤ kohtasi, odottaa suuri palkka,

172. niitÃ¤, joille ihmiset sanoivat, ettÃ¤ pelottavat sotavoimat olivat kokoontuneet heitÃ¤ vastaan, mutta tÃ¤mÃ¤ vain lisÃ¤si heidÃ¤n uskoaan, ja he vastasivat: Â»Jumalassa on meille (voimaa) kylliksi. HÃ¤n on paras tukemme ja turvamme.Â»

173. He palasivat Jumalan armon turvissa mitÃ¤Ã¤n pahaa kohtaamatta. He etsivÃ¤t Jumalan mielisuosiota, ja Jumala on ylenmÃ¤Ã¤rin suosiollinen.

174. Tosin Saatana peloittelee teitÃ¤ ystÃ¤villÃ¤nsÃ¤, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ heitÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua, jos olette uskovaisia!

175. Ne, jotka kevein askelin kÃ¤yvÃ¤t uskottomuuteen, Ã¤lkÃ¶Ã¶t katkeroittako sinua; he eivÃ¤t voi vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n vahingoittaa Jumalaa. Jumala ei nÃ¤e hyvÃ¤ksi antaa heille mitÃ¤Ã¤n osaa tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; heitÃ¤ odottaa kauhea rangaistus.

176. Ne, jotka vaihtavat uskon uskottomuuteen, eivÃ¤t totisesti voi vahingoittaa Jumalaa; heitÃ¤ uhkaa tuskallinen rangaistus.

177. Uskottomat Ã¤lkÃ¶Ã¶t luulko, ettÃ¤ elinkautinen armonaika, jonka Me heille annamme, on heille onneksi; Me annamme heille aikaa ainoastaan siksi, ettÃ¤ heidÃ¤n syntinsÃ¤ enenisivÃ¤t. Katso, heitÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

178. Jumala ei aio jÃ¤ttÃ¤Ã¤ uskovaisia siihen tilaan, jossa te nyt olette, siihen asti kunnes HÃ¤n erottaa vÃ¤Ã¤rÃ¤t hyvistÃ¤. EikÃ¤ Jumala aio ilmaista teille silmiltÃ¤ salattua, vaan Jumala valitsee (siihen tarkoitukseen) kenet tahtoo lÃ¤hettilÃ¤ittensÃ¤ joukosta. Uskokaa siis Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤ihinsÃ¤, sillÃ¤ jos uskotte ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, saatte runsaan palkinnon.

179. Ne, jotka ovat saitoja sen suhteen, mitÃ¤ Jumala on runsaudessaan heille antanut, Ã¤lkÃ¶Ã¶t luulko, ettÃ¤ se on hyÃ¶dyksi heille; ei, se on heille vahingoksi. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ne asiat, joissa he olivat saitoja, tulevat kaulakahleina kuristamaan heitÃ¤. Jumalalle kuuluvat taivasten ja maan perinnÃ¶t, ja Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

180. Jumala on kuullut niidenkin puheen, jotka sanoivat (pilkallisesti, kun heitÃ¤ kehoitettiin lahjoittamaan Herralle): Â»Jumala on kÃ¶yhÃ¤, ja me olemme rikkaitaÂ». Me merkitsemme muistiin heidÃ¤n sanansa ja kuinka he syyttÃ¤ surmasivat profeetat, ja tulemme sanomaan: Â»Maistakaa Tulen tuskaa!Â»

181. Ja tÃ¤mÃ¤ on teille seurauksena omien kÃ¤ttenne tÃ¶istÃ¤. Jumala ei ole julma palvelijoillensa.

182. Niille, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t: Â»Jumalahan on sallinut meidÃ¤n olla uskomatta mihinkÃ¤Ã¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seen, ennenkuin hÃ¤n suorittaa uhrin, jonka (taivaan) tuli kuluttaaÂ», sano (heille Muhammed): Â»Onhan ennen minua tullut luoksenne lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ suorittaen ihmetekoja ja tehden sellaista, josta te mainitsette; miksi te olette sitten heidÃ¤tkin surmanneet, jos nyt tahdotte pysyÃ¤ totuudessa?Â»

183. Ja jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, niin onhan jo ennen sinua pidetty valehtelijoina lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jotka ovat ihmeitÃ¤ tehneet sekÃ¤ tuoneet Psalmit ja Valaisevan kirjan.

184. Jokainen sielu on maistava kuoleman, ja teille maksetaan YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ oikea palkkanne, mutta se, joka vÃ¤lttÃ¤Ã¤ Tulen ja saa astua Paratiisiin, on autuas, jota vastoin maailman elÃ¤mÃ¤ on vain pettÃ¤vÃ¤Ã¤ tavaraa.

185. SekÃ¤ teidÃ¤n omaisuutenne ettÃ¤ teidÃ¤t itsenne tullaan totisesti panemaan koetukselle, ja te saatte kuulla paljon pahaa sekÃ¤ niiltÃ¤, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet ennen teitÃ¤, ettÃ¤ monijumalaisilta, mutta jos olette kestÃ¤viÃ¤ ja vÃ¤ltÃ¤tte pahaa, niin on se sankaruutta elÃ¤mÃ¤nvaiheissa.

186. Jumala asetti velvollisuuden niille, jotka PyhÃ¤n kirjan saivat (juutalaisille), nÃ¤in sanoen: Â»TeidÃ¤n tulee selittÃ¤Ã¤ sitÃ¤ ihmisille eikÃ¤ salata sitÃ¤Â». Mutta he heittivÃ¤t sen selkÃ¤nsÃ¤ taakse ja vaihtoivat sen mitÃ¤ttÃ¶miin arvoihin. MikÃ¤ surkea vaihtokauppa!

187. Ã„lÃ¤ luule, ettÃ¤ ne, jotka kerskuvat teoistaan ja kÃ¤rkkyvÃ¤t ylistystÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ eivÃ¤t ole tehneet, (Ã¤lÃ¤ luule) ettÃ¤ he sÃ¤Ã¤styvÃ¤t kuritukselta. Ei, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus.

188. Jumalalle kuuluu taivasten ja maan herruus, totisesti Jumala on kaikkivaltias.

189. Taivasten ja maan luominen sekÃ¤ yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelu ovat totisesti tunnusmerkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤,

190. jotka muistavat Jumalaa seisoessaan, istuessaan ja maatessaan ja miettivÃ¤t taivasten ja maan luomista sanoen: Â»Herra, SinÃ¤ et ole luonut tÃ¤tÃ¤ turhaan. Kunnia olkoon yksin Sinulle! SÃ¤Ã¤stÃ¤ meitÃ¤ Tulen tuskilta!

191. Herra, sen, jonka heitÃ¤t Tuleen, hÃ¤net olet syÃ¶ssyt hÃ¤peÃ¤Ã¤n. Ja turmeltuneet jÃ¤Ã¤vÃ¤t ilman auttajaa.

192. Herra, me olemme kuulleet julistajan kehoittavan meitÃ¤ uskoon sanoen: Â»Uskokaa Herraanne!Â» ja me olemme uskoneet. Siksi, Herra, anna anteeksi meidÃ¤n syntimme, pyyhi pois pahat tyÃ¶mme ja anna meidÃ¤n kuolla vanhurskasten kuolemalla.

193. Ja anna meille, Herra, mitÃ¤ olet luvannut meille lÃ¤hettilÃ¤ittesi kautta, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli meidÃ¤n joutua hÃ¤peÃ¤Ã¤n YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤! EthÃ¤n petÃ¤ lupaustasi.Â»

194. Niin kuuli heidÃ¤n Herransa heitÃ¤ (ja sanoi): Â»MinÃ¤ en anna tekijÃ¤n tyÃ¶n mennÃ¤ hukkaan teidÃ¤n keskuudessanne, olkoon hÃ¤n mies tai nainen, toinen toisestannehan te polveudutte. MyÃ¶skin niiltÃ¤, jotka ovat lÃ¤hteneet kodeistaan tai jotka on karkoitettu sieltÃ¤, ja jotka ovat kÃ¤rsineet Minun asiani puolesta, taistelleet ja kaatuneet, olen totisesti pois pyyhkivÃ¤ heidÃ¤n pahat tyÃ¶nsÃ¤ ja pÃ¤Ã¤stÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t huvitarhoihin, joissa purot solisevat. TÃ¤mÃ¤ on oleva heille palkkana Jumalalta; sillÃ¤ Jumala palkitsee parhaiten.

195. Ã„lÃ¤ anna kotiseutusi (Mekan) uskottomien rikkauksien hÃ¤ikÃ¤istÃ¤ itseÃ¤si, Muhammed!

196. NiistÃ¤ on lyhytaikainen ilo, sitten on Helvetti oleva heidÃ¤n kotinsa. MikÃ¤ surkea olinpaikka!

197. Mutta niitÃ¤, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herraansa, odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat, ja siellÃ¤ he ikuisesti viihtyvÃ¤t. Sellaiset ovat Jumalan armolahjat; niin, Jumalalla on tallella kaikkein parasta vanhurskaille.

198. Katso, PyhÃ¤n kirjan omaavien joukossa on sellaisia, jotka uskovat Jumalaan, siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu teille ja mikÃ¤ on ilmoitettu heille, jotka nÃ¶yrtyvÃ¤t Jumalan edessÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ vaihda Jumalan tunnusmerkkejÃ¤ mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n arvoihin.

199. NÃ¤mÃ¤ totisesti saavat palkkansa Herralta; Jumala on nopea tekemÃ¤Ã¤n tiliÃ¤.

200. Te jotka uskotte, olkaa kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤, kilvoitelkaa keskenÃ¤nne kÃ¤rsivÃ¤llisyydessÃ¤, olkaa lujia ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta tulisitte onnellisiksi!